

ματα του προαυλίου του ι. ναού Παναγίας της Φανερωμένης, με μελέτην εις το ς' κεφάλαιον, στίχοι 12-20, της Β' προς Κορινθίους Επιστολής του θείου Παύλου. Τον ενθυμούμαι εις την πρώτην θ. λειτουργίαν και το πρώτον κήρυγμα το οποίον ετέλεσεν εις Κύπρον, την Κυριακή 27 Νοεμβρίου 1949, εις τον ι. ναόν αγ. Ιακώβου του Πέρσου εις την Λευκωσίαν, και την δευτέραν τοιαύτην, εις τον ι. ναόν Παναγίας της κοινότητος Στροβόλου, την Κυριακήν 4 Δεκεμβρίου 1949. Πολλά βιβλία θα ημπορούσαν να γραφούν δια τας δραστηριότητας του

αγίου ανδρός, και μάλιστα τας τοιαύτας εδώ εις την Κύπρον. Ας θεωρηθούν τα σύντομα αλλά και πτωχά αυτά γραφόμενα μου ως αντίδοτον ευγνωμοσύνης μου προς τον άγιον αυτόν άνδρα, πεπεισμένος πως και τώρα οι προσευχαί του προς τον «θρόνον της μεγαλωσύνης και της χάριτος» με περισκέπουν, και αι συμβουλαί, αι οποίαι επήγαζαν από το χαριτόβρυτο στόμα του Μητροπολίτου Τρίκκης & Σταγών Διονυσίου, θα με καθοδηγούν μέχρι τέλους της επιγείου ζωής μου.

Η ΑΝΤΡΟΝΙΚΗ (Κυθρέα)

Ακούστε είντα 'γένησ στα μέρη της Ελλάς:
 'Ντύθην η Αντρονίκη ρούχα 'βρωπαϊκά.
 Φορεί και παντελόνια και πα' στογ καφενέν,
 τογ καφετζήδ διατάσσει καφέν τζαί αργιλέν.
 Τραβά τζι' έναν τραπέζιν, μιαν τράπουλαχ χαρκιά
 και κάθετα και παίζει μ' έναμ παλληκαράν.
 Δυο φίλοι τ' αδελφού της την εγνωρίσανε
 κατι στοβ Βαγγέλημ 'πήγαν και του το είπανε.
 - «Σήκου, σήκου, Βαγγέλη, να πας στογ καφενέν,
 να δης την αδελφήσ σου, φουμάρει αργιλέν!»
 Πκιάννει το λιβορβόριν και πάσ' στογ καφενέν,
 βρίσκει την Αντρονίκην, φουμάρει αργιλέν!
 -«Μπράβο σου, Αντρονίκη, την τέχνημ πόπκιασες
 κι όλην τηγ γενεάσ σου την εξεντρόπκιασες!»
 Τραβά το λιβορβόριν από τήθ θήκην του
 και τήμ πυροβολάει την Αντρονίκην του.
 -«Μήλα και πορτοκάλια να τα μοιράσετε,
 όμως τον αδελφóm μου μην τογ κρεμμάσετε».
 Κι' όταν την επερνούσαν γιαλόν γιαλόγ γιαλόν,
 μικροί, μεγάλοι εκλαίγαν τον άσπρον της λαιμόν.